Eſto fugax vitioꝝ tuoꝝ alioꝝ nõ ſcrutatoꝛ nec acer reprehẽ
Non extollas aliquem nec depꝛimas Lſoꝛ.
Seueriꝛ eſto iudicio q̃ ſermone.
Clementie eſto cultoꝛ ſeuicie deteſtatoꝛ
Cunctis eſto benignus: nemini blandus: paucis familiaris:
ad iram tardus: ad miſericoꝛdiã pꝛonus: in aduerſis firmus
in pꝛoſperis cautus ⁊ humilis.
Inferioꝛes non contẽnas ſuperbiendo.
Superioꝛes recte viuendo non timeas
Rumoꝛibus minime ſis credulus
Sciencie cupidus ſis ⁊ docilis.
Que noſti ſine arrogãtia poſtulãti impꝫtire q̃ neſcis occultari
Caue ne ſis parcus Lone ignoꝛãtie tibi poſtula impartiri
Deum amabis ſi opere eum imitaberis
Si non velis oibus pꝛodeſſe: non velis ⁊ nocere
¶ Sene. de beneficijs ad ebuchium liberalem. li. tres
NUllũ beneficium dandum eſt negligenter
Dign⁹ eſt decipi q̃ de recipiendo cogitauit cum daret.
Multi ſunt indigni luce: ⁊ tñ dies oꝛitur eis
Qui bñficiũ nõ reddit magis peccat q̃ qui non dat citius
Bñficio bene dato multoꝝ amiſſoꝝ damna ſoluũtur.
Beneficiũ manu tangi non poteſt ſed in aĩa generatur.
Nec aurum nec argentũ nec aliqđ talium beneficium eſt.
Nõ refert q̃d vel q̃ntũ det ſʒ quo aĩo det. qꝛ bñficiuʒ nõ in eo
qđ dat ꝯſiſtit ſed in ipſius dantis animo. Pꝛimo neceſſaria
ſunt danda: deinde vtilia: ⁊ deinde iocunda ⁊ honeſta.
Videamus ne mittamus munera ſupuacua. vt femine arma
⁊ ruſtico libꝛos.
Pecunia ingẽs ſʒ nõ cũ recta rõne ⁊ volũtate data nõ ẽ bñfi-
Semꝑ dẽm⁹ dare quo mõ vellem⁹ acciꝑe Laũ ſʒ theſaur⁹
Ingratũ ẽ bñficiũ qđ diu manib⁹ dãtis adheſit. Cdeamur
Caueam⁹ ne aliq̃d moꝛe interueniat ĩ dãdo ne deliberare vi
Gratiſſima ſunt beneficia q̃ ſunt parata facili occurrentia: in
quibus nulla moꝛa fuit niſi accipientis verecũdia
Ille nõ tulit munera gratis q̃ cũ rogaſſet accepit Vñ optimũ
eſt preuenire deſiderium rogantis.

Illud beneficium eſt iocundum qđ alicui obuiam venit.
Celeritas multũ facit. mora multum aufert
Qui dederit bñficiũ taceat. narret aũt is qui accepit
Nihil ita vitandum eſt in dando beneficia ſicut ſuꝑbia
Dabo egenti non vt ipſe egeam.
Succurro perituro non vt ipſe peream ſbñficijs turpe eſt
Referre grãm de bñficijs facile eſt. ſed non referre gratiã de
Ingratus eſt q̊ beneficiũ negat acceptaſſe qđ accepit.
Ingratus eſt qui diſſimulat Ingratꝰ eſt qui non reddit
Ingratiſſimus omnium qui oblitus eſt
Turpiſſima vox in beneficijs eſt redde.
In quolibet ſcelere eſt ſupplicium aut vitium ſceleris
Nulla virtus precluſa eſt: omnibus patꝫ: om̃es admittit: omnes iudicat: egenos: ſeruos: reges: ⁊ exules
Regnum eſt nolle regnare cum poſſes
Nihil ſine ratione faciendum eſt
Non eſt aliqđ bñficiũ qđ nõ rõne facti dandum eſt
Vidẽdũ ẽ ⁊ ꝯſiderãdũ q̊d: cui: q̃liter: q̃lı: q̃nto: ⁊ vbi dãdũ ſit.
Turpiſſimum genꝰ bñficij eſt inconſulta donatio
In dando beneficia vir ſimplex gratus eſt eligendus
Multo grauiꝰ eſt malo dediſſe bñficia q̃ꝫ non dediſſe
Nõ eſt turpe remunerare vel remediare ꝯſilium
Multo plus prodeſt ſi pauca ſapientia ꝑcepta teneas: ⁊ iſta in prõpto vſu habeas q̃ꝫ ſi multa didiceris ⁊ illa non habeas
Stultitia eſt morbus anime Lad manuz
¶ Alia q̃ꝫ plurima ſunt ſenece ſcripta magiſtri neronis principis viliſſimi. ſed hec magis ꝯgrua
¶ Sequũtur auto. ſuꝑ primũ librum de ꝯſolatione phie ipſius Boetij Anicij: maulij: torquati patricij conſulis romani viri orthodoxi quem theodoricus rex oſtrogottoꝝ papie incarcerauit anno anaſtaſij. xij. qui eſt annus xp̃i quingẽteſimꝰ quartus. ⁊ poſtea necauit ſcꝫ anno xp̃i. cccccxxiij. ⁊ papaꝫ iohannem primo rauenno incarceratum occidit

Carmina qui quondam ſtudio florente peregi
Flebiles heu meſtos cogor inire modos.
Mors hominũ felix qui ſe nec dulcibus annis.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf